

Дијагностика на Дијабетес мелитус тип 2 кај обезни пациенти

Доц. д-р Татјана Рушковска¹, Д-р Жанета Поповска-Димова², спец. Влатко Николовски

1. Факултет за медицински науки, Универзитет „Гоце Делчев“, Штип
2. ПЗУ „Ендомед“, Скопје

Дијабетес мелитус тип 2 претставува метаболно заболување кое се карактеризира со инсулинска резистенција и релативен инсулински дефицит. Околу 90% од пациентите со шеќерна болест всушност имаат Дијабетес мелитус тип 2. Најголемиот процент од заболениите од тип 2 дијабетес се со прекумерна телесна тежина и со предоминантна распределба на масното ткиво во абдоминалната регија.

Дијабетес мелитус тип 2 често пати останува недијагностициран во подолг временски период бидејќи хипергликемијата најчесто се развива постепено и не ги дава карактеристичните симптоми. Но и покрај тоа кај овие пациенти постои ризик за развој на микроваскуларни и макроваскуларни компликации. Токму ова ја нагласува потребата за рано дијагностицирање на дијабетот кај ризичните групи пациенти, каде спаѓаат и обезните лица.

Препораките за дијагностицирање на Дијабетес мелитус тип 2 со децении се базираа на следниве критериуми: мерење на концентрацијата на гликоза во крвта на гладно и 2 часа по оптоварување со раствор од 75 g гликоза анхидрид при оГТТ – (орален гликоза толеранс тест). Но, во 2009 година Меѓународен експертски комитет препорача употреба и на хемоглобин А1с (HbA1c) за дијагностицирање на Дијабетес мелитус, заедно со останатите лабораториски испитувања кои беа правени дотогаш.

Имајќи ги предвид овие податоци од литературата, нашето истражување беше насочено кон согледување на значењето на HbA1c во раното дијагностицирање на Дијабетес мелитус тип 2 кај обезни пациенти, во согласност со гореспоменатите препораки.

Анализата на податоците од истражувањето покажа дека дури кај 25 пациенти, од вкупниот број 102 пациенти вклучени во истражувањето, HbA1c овозможи рано дијагностицирање на Дијабетес мелитус тип 2, кој инаку не би бил детектиран само со помош на оГТТ.

Овие резултати говорат за потребата од поширока примена на оваа метода во рутинските клиничко-биохемиски лаборатории. Комплексноста на самата анализа пак, од своја страна бара имплементација на највисоки стандарди во преаналитиката и контролата на квалитетот.